

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/15/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200248
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POLYTRANS, s.r.o., Bardejovská 24, Prešov, IČO: 31 733 085, (ako právny nástupca KRONOSPAN SK, s. r. o.) zast. JUDr. Antonom Hajdukom, advokátom so sídlom Štúrova 101, Vranov nad Topľou, proti žalovanej: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie ochrany vôd, Karloveská 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 13 940 02710/724-2505/22/2011/Hyč zo dňa 28. januára 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/15/2011 - 45 zo dňa 22. marca 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/15/2011 - 45 zo dňa 22. marca 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 13 940 02710/724-2505/22/2011/Hyč zo dňa 28. januára 2011, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice, odboru inšpekcie vôd, č. 1394502710/8294-32746/Pal zo dňa 8. novembra 2010, ktorým bola žalobcovi uložená za porušenie § 39 ods. 2 písm. a/, b/ a e/ zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „vodný zákon“) pokuta vo výške 2500 €.

Krajský súd poukazujúc na odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov uviedol, že správny delikt, ktorý bol založený na objektívnej zodpovednosti, bol uložený v súlade so zákonom. Vo vzťahu k procesnoprávnym pochybeniam krajský súd dospel k záveru, že správny orgán jasne a zrozumiteľne formuloval kontrolou zistené nedostatky, v čom spočívali a aké zákonné ustanovenia boli porušené. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že správny orgán nedostatočne preveril okolnosti, pre ktoré uložil sankciu a rozhodnutie je všeobecné.

Ohľadne potreby zriadenia pracovnej komisie a osobitného odborného posúdenia, krajský súd uviedol, že neboli odôvodnené žiadnymi zákonnými ustanoveniami. Z § 62 vodného zákona vyplývajú kompetencie inšpekcie ako odborného kontrolného orgánu bez toho, aby pri výkone dozoru bola povinná zriaďovať

odborné pracovné komisie.

Ako bez právneho významu hodnotil krajský súd tvrdenia o nedodržaní procesných lehôt a o nepodpísaní rozhodnutia riaditeľom inšpektorátu, keď tieto boli vyvrátené žalovanou a žalobca navyše v žalobe nekonkretizoval ako zasiahli alebo boli spôsobilé zasiahnuť do jeho subjektívnych práv.

Hmotnoprávne námietky krajský súd hodnotil ako totožné s podaným odvolaním v správnom konaní, pričom sa s nimi jasne, zrozumiteľne a v potrebnom rozsahu vysporiadal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, s ktorým odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a poukázal naň.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote dňa 26. apríla 2012, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobe vyhovie.

Uviedol, že z napadnutého rozsudku nevyplyva odôvodnenie vyhodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 132 O. s. p. Rozsudok je všeobecný, nič nehovoriaci a nič neodôvodňuje. Odôvodnenie neobsahuje ani jeden argument na skutočnosti, ktoré boli uvedené v žalobe. Nebolo konštatované a odôvodnené, v čom sú jednotlivé argumenty v žalobe nesprávne. Na prvostupňový rozsudok sa nedá reagovať argumentáciou, nakoľko súd sa nevysporiadal ani s jedným žalobcom tvrdým hmotnoprávnym a procesnoprávnym pochybením.

Žalobca namietal, že vysoko odborná otázka bola posudzovaná bez odborného posúdenia. Výsluchom svedkov ani inými dôkazmi nebolo preukázané, že došlo ku skutkom uvedeným v rozhodnutí a tvrdenia odvolacieho orgánu boli laickým názorom. Pre ustálenie právnej zodpovednosti sa musí vykonaným dokazovaním zistiť porušenie, pričom posúdenie tejto otázky je otázkou odbornou nie právnou, ktorú správny orgán ani súd nie je oprávnený bez vecných podkladov posúdiť. V žalobe bolo presne uvedené v čom spočívala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom krajský súd k námietkam nezaujal stanovisko a nezdôvodnil, prečo nie sú dôvodné.

K odvolaniu podala žalovaná písomné vyjadrenie zo dňa 29. mája 2012, v ktorom navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedla, že rozhodnutím bola uložená pokuta za riadne preukázané porušenia vodného zákona. Pokiaľ žalobca požadoval odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, žalovaný je odborným kontrolným orgánom ministerstva životného prostredia oprávneným vykonávať hlavný štátny vodoochranný dozor v zmysle § 62 vodného zákona. Zriaďovanie pracovných komisií ani vypracovanie znaleckých posudkov právne predpisy nenariaďujú a výsluch svedkov nebol potrebný, ku ktorému záveru dospel aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozhodol uznesením (§ 223 v spojení s v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z

právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil. (nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 36/2010.). V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci *García Ruiz* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, *Ruiz Torija* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, *Van de Hurk* proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).

Krajský súd zhodne so zistením správnych orgánov a ich právnym záverom konštatoval, že žalobca porušil § 39 ods. 2 písm. a/, b/, e/ zákona o vodách v spojení s § 2 ods. 1 písm. e/, f/, b/, c/ vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 100/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o zaobchádzaní s nebezpečnými látkami, o náležitostiach havarijného plánu a o postupe pri riešení mimoriadneho zhoršenia vôd, pričom uviedol, že správny orgán v rozhodnutí jasne a zrozumiteľne formuloval kontrolou zistené nedostatky, v čom spočívajú a aké zákonné ustanovenia boli porušené. S námietkami žalobcu (okrem namietanej potreby zriadenia pracovnej komisie a nedodržaní procesných lehôt) uvedenými v žalobe sa vysporiadal tak, že ich označil za nedôvodné.

Naplnením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, zakotveného v čl. 46 Ústavy SR je okrem iného aj dodržanie procesnoprávneho rámca rozhodovania zo strany konajúceho súdu. Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí, no zároveň sú pri rozhodovaní viazaní platnými a záväznými prameňmi práva. V súdnom preskúmvacom konaní súd postupuje v súlade s ustanoveniami O. s. p. Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Rozhodnutie súdu má obsahovať odpovede na argumenty prednesené účastníkmi konania, pričom úvahy, ktoré viedli súd ku konkrétnemu rozhodnutiu, musia vychádzať z platných hmotnoprávných predpisov a musia byť presvedčivé.

V správnom súdnictve je (krajský) súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vysporiadať. Len Najvyššiemu súdu SR ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p.; ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie (§ 250ja ods. 7 O. s. p.). Krajského súdu ako súdu prvého stupňa v správnom súdnictve sa citované zákonné ustanovenia netýkajú a nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (rozsudku krajského súdu), voči ktorému má právo podať opravný prostriedok (odvolanie) (z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/25/2011 zo dňa 25.1.2012).

Žalobca, okrem iného, namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutých správnych rozhodnutí. Postup krajského súdu spočívajúci bez ďalšieho v prepise dôvodov napadnutých rozhodnutí nemožno považovať za zákonný. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa uvedených zákonných zásad dôsledne nepridržiaval a napadnutému rozsudku chýba zákonom požadovaná presvedčivosť (§

157 ods. 2 posledná veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p.).

Nakoľko v prejednávacom prípade sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal so žalobnými námietkami uplatnenými žalobcom, odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, ktorým postupom krajského súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, a preto neostalo mu iné ako napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O. s. p.).

V ďalšom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.